

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری صاد
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی
گرافیک و صفحه آرا: سعید غفوری

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی خراسان
توزیع: نشر گستر امروز

گفت‌وگویی
صبا با ابراهیم
شفیعی، بازیگر
و دوبلور محبوب
تلویزیون

تلویزیون از طنز واقعی فاصله گرفته است

می‌کند چون بچه‌ها اول از صدا جذب می‌شوند. من از نوجوانی با دوبله شروع کردم و هنوز هم هر وقت پشت میکروفن می‌نشینم، همان هیجان سال‌های اول را دارم. کاش تلویزیون دوباره برنامه‌هایی بسازد که در آن دوبله به شکل جذاب معرفی شود. نسل جدید دوبله‌های ما استعداد زیادی دارند ولی فرصت دیده شدن پیدا نمی‌کنند.»

او از واکنش بچه‌ها به اجرای زنده نیز خاطرات جالبی دارد: «یک بار وسط اجرا یکی از بچه‌ها از جا بلند شد و گفت: پاتریک مواظب باش! اون داره میاد! آن لحظه فهمیدم چقدر با قصه درگیر شده‌اند. این برای من بهترین پاداش است. بعد از اجرا معمولاً بچه‌ها می‌خواهند ما را بغل کنند یا با ما عکس بگیرند. برایشان باورکردنی نیست که شخصیت کارتون محبوبشان در دنیای واقعی وجود دارد. همین انرژی مثبت باعث می‌شود سختی‌های کار فراموش شود.»

شفیعی درباره نگاهش به طنز گفت: «من همیشه معتقدم طنز باید امید بدهد. مردم خسته‌اند، گرفتاری زیاد است، اگر قرار باشد طنز هم تلخ و سیاه باشد، فایده‌اش چیست؟ ما باید بخندانیم تا تلخی‌ها را کمی بشوییم. خنده درمان روح است. در تئاتر کودک هم همین طور است. نمایش من فقط برای خنده نیست، سعی کردیم مفاهیمی مثل دوستی، همکاری و مهربانی را هم آموزش بدهیم. وقتی می‌بینم بچه‌ها موقع خند حافظی می‌گویند پاتریک، دوستت داریم، یعنی پیامان رسیده است.»

شفیعی در پایان گفت‌وگو، تأکید کرد: «امیدوارم مدیران فرهنگی نگاه تازه‌ای به تئاتر کودک پیدا کنند. این حوزه پر از استعداد و عشق است، اما به حمایت نیاز دارد. اگر بخوایم آینده‌ای فرهنگی و سالم داشته باشیم، باید از همین حالا به بچه‌ها یاد بدهیم که هنر، بخش مهمی از زندگی است.» او با لبخند گفت: «من با تمام سختی‌ها باز هم این راه را ادامه می‌دهم. چون وقتی صدای خنده‌ی بچه‌ها را می‌شنوم، تمام خستگی‌هایم می‌رود. هیچ چیزی برای یک بازیگر کودک لذت بخش‌تر از دیدن شادی تماشاگرهای کوچولوی من نیست.»

ابراهیم شفیعی، بازیگر و دوبلور محبوب تلویزیون که بسیاری او را با نقش‌های طنز در برنامه‌های کودک و مجموعه‌های تلویزیونی می‌شناسند، این روزها با نمایش شاد و موزیکال «پاتریک باب اسفنجی» روی صحنه است. او می‌گوید هدفش از این کار نه فقط سرگرم کردن بچه‌ها، بلکه آشنا کردن نسل جدید با تئاتر و فضای زنده اجراست؛ تجربه‌ای که به باور او در تربیت فرهنگی کودک نقش مهمی دارد. شفیعی در گفت‌وگویی با ما از استقبال غیرمنتظره مخاطبان، سختی‌های کار کودک، وضعیت طنز در تلویزیون و بی‌توجهی به نسل هنرمندان پیشکشوت سخن گفت.

پگاه زارعی
گفت‌وگو

خیلی از کشورها تئاتر کودک به اندازه سینما جدی گرفته می‌شود، اما در ایران معمولاً تئاتر کودک را کاری تفتنی می‌دانند، در حالی که این حوزه آینده فرهنگی ما را می‌سازد.»

شفیعی با گلایه از نبود بودجه کافی برای این‌گونه آثار گفت: «بزرگ‌ترین مشکل ما نبود حمایت مالی است. هزینه تولید حتی یک نمایش ساده برای کودک هم بالا رفته؛ از اجاره سالن و طراحی لباس گرفته تا موسیقی و دکور. اما چون اسپانسر وجود ندارد، اغلب هنرمندان با عشق کار می‌کنند نه با درآمد. بچه‌ها نیاز دارند قهرمان‌های محبوب‌شان را روی صحنه ببینند. اگر نهادهایی مثل شهرداری یا کانون پرورش فکری حمایت کنند، می‌توانیم در همه مناطق شهر نمایش اجرا کنیم. متأسفانه بودجه‌های فرهنگی معمولاً صرف پروژه‌هایی می‌شود که بازخورد مردمی ندارند.»

بازیگر مجموعه‌های «خنده‌بازار»، «در حاشیه» و «سه‌درچهار» درباره وضعیت طنز در تلویزیون گفت: «به‌نظرم تلویزیون مدتی است از طنز واقعی فاصله گرفته. مخاطب دیگر برنامه‌ای نمی‌بیند که با آن بخندد و در عین حال فکر کند. بیشتر تولیدها به سمت شوخی‌های سطحی یا تکراری رفته‌اند، در حالی که مردم به طنز صادقانه و هوشمندانه نیاز دارند.» او با اشاره به بی‌توجهی رسانه ملی به بازیگران قدیمی طنز افزود: «خیلی از هنرمندانی که سال‌ها مردم را خندانده‌اند، امروز خانه‌نشین شده‌اند. تلویزیون باید از تجربه آن‌ها استفاده کند. ما نسل میانی هستیم، بین قدیمی‌ها و جوان‌ها، اما گاهی احساس می‌کنیم نه به قدیمی‌ها وصل هستیم نه به نسل جدید.»

شفیعی که از دوبله‌های با سابقه نیز هست، درباره علاقه‌اش به صدایشگی گفت: «دوبله برایم دنیایی دیگر است. صدا جان بازی است. در کار کودک هم خیلی کمک

شفیعی درباره بازخورد مخاطبان از اجرای نمایش گفت: «از همان اجرای دوم سالن کاملاً پر شد و بعد از چند شب عملاً هر شب سولدات می‌رفتیم. راستش خودم هم انتظار نداشتم این‌قدر با استقبال روبه‌رو شویم. در این سال‌ها مردم کمتر برای تئاتر کودک وقت می‌گذارند، اما این بار دیدم خانواده‌ها با بچه‌ها می‌آیند، می‌خندند و حتی آخر نمایش با بازیگران عکس می‌گیرند.»

او با اشاره به مکان اجرا ادامه داد: «نمایش در نیایش‌مال روی صحنه می‌رود. این فضا برایم مناسب‌تر بود، چون در سالن‌های کوچک‌تر تماشاگرها بیشتر درگیر اجرا می‌شوند. از طرفی قصد دارم اجرای این کار را تا مدت طولانی ادامه بدهم تا بچه‌های بیشتری بتوانند آن را ببینند.»

وی معتقد است تئاتر کودک کاری پرزحمت اما ارزشمند است و افزود: «خیلی‌ها فکر می‌کنند بازی برای بچه‌ها ساده است، درحالی‌که درست برعکس است. بچه‌ها تماشاگرهای بی‌رحمی‌اند؛ اگر حوصله‌شان سر برود، خیلی راحت واکنش نشان می‌دهند، بلند می‌شوند یا حرف می‌زنند. برای همین بازیگر باید لحظه‌به‌لحظه روی صحنه انرژی بدهد و بداهه بگوید تا ارتباطش با تماشاگر قطع نشود.» او با لبخند اضافه کرد: «من در این نمایش نقش پاتریک را بازی می‌کنم، شخصیتی که همه بچه‌ها دوستش دارند. سعی کردم از فضای کارتون الهام بگیرم، اما بازی را از حالت تقلید صرف خارج کنم. مثلاً در طول نمایش با بداهه‌گویی‌هایی که انجام می‌دهم، موقعیت‌های خنده‌دار جدیدی خلق می‌شود و بچه‌ها هیجان‌زده می‌شوند.»

او ادامه می‌دهد: «از سال‌ها پیش دغدغه‌ام این بوده که بچه‌ها را با تئاتر آشنا کنم. معتقدم کودک باید از نزدیک تماشای تئاتر را تجربه کند، نه فقط از تلویزیون یا گوشی همراه. تئاتر برای بچه‌ها مثل یک کلاس بزرگ زندگی است؛ یاد می‌گیرند با دیگران تعامل کنند، منتظر نوبت بمانند، احساساتشان را بیان کنند و تخلیشان را به کار ببندازند. اگر حمایت بیشتری از تئاتر کودک شود، می‌تواند تأثیر فرهنگی بزرگی بر جامعه بگذارد. الان در

